

Sosialurin 90

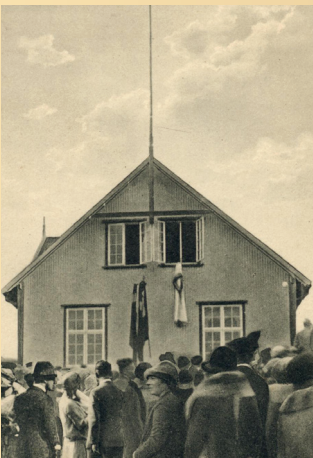
24. mai eru 90 ár liðin, síðani fyrsti Sosialurin kom út. Í hesari greinarøð leita vit aftur til gomul bløð og finna fram ymiskt áhugavert tilfar

SOSIALURIN 1981

Ófriður á Vaglinum um dansiviðurskifti

Rættilig orrusta var í býnum í Havn, tá fútin í 1981 stongdi dansistaðið Gaman, sum ikki aktaði boðini um at steingja klokkan 01 sunnunátt

1948:
30 kr í bót

Myndin er tikin á ólavsøku í 1930, tá Dannebrog varð skorið niður

– fyri at vanvirða føroyska flaggið og gera seg inn á Løgtingsins ognir!

»Ikki kann sigast at vera stór revsing, ein fær fyri at gera seg inn á og vanvirða almennar ognir (landsins).

1. apríl, tá ið Løgtingið flaggaði, fór ein ungur havnardrøngur og koyrði flaggið niður í hálva stong. Fúta-skrivstovan hevði fatur á honum, og hann fekk heilar 30 kr í bót!

Eitt blað hevði uppaftur eina forhánisliga og býttisliga frásøgn av samrøðuni á fúta-skrivstovuni.

Slíkur óflýggjaligur atburður er nú vorðin so vanligur, at fólk kanska geva honum ikki gætur, og summi tykjast at hava eina fjákuta fragd av tí. Tey halda ivaleyst, at tað er eitt stórbragd, at gera slíkt. Og hann ið ger tað ikki minni. Sjálvandi er hann ein **friheitskempari** av tí rætta slagnum!

Men tann spilla og tann »uppreistrar-mentalitet«, ið soleiðis rennur upp, man einaferð fara at sýna seg, og tað ikki til gangs fyri tær »friú Føroyar«.

Tað gingu næstan tveir tímar, frá tí fyrsta fráboðanin um ófriðin kom á politistøðina kl 01.25 til tann fyrsti varð handtikin klokkan 03.18.

Soleiðis skrivaði Sosialurin 7. februar í 1979. Og blaðið heldur fram:

»Hetta kom fram undir grundlógarforhoyrinum sunnudagin. 22 fólk blivu tikin, og av teimum eru fimm nú skuldsett fyri eldáseting og hververk.

Ófriðurin byrjaði í miðbýnum um midnáttina. Rútar og lyktastreyyrar blivu knústir og eldur settur á triggjar bilar í Kommunuskúlagarðinum. Tann eini, ein Opel Kadett 1978 úr Kollafirði, kolaðist upp. Aftan á hetta fór fólk ið niðan í Gaman, har alt bleiv sorlað sundur. Haðani gekk leiðin niðan til Mimir. Har hendi kortini lítil og eingin skaði, men á vegnum oman aftur í býin knústu tey fleiri rútar í Kommunuskúlanum. Eisini heima hjá býráðsformanninum, Poul Michelsen, á Gundadalsvegi, blivu rútar knústir og á Burstatanga

Ein bláur Opel Kadett, árgang 1978, úr Kollafirði kolaðist upp, tá eldur varð settur á hann hesa náttina á Vaglinum í Havn

varð eldur settur á flamingoplátur. Brandbumbur, t. e. fløskur við bensini, blivu eisini tveittar. M. a. tvær eftir sløkkiliðsbilinum. Onnur rakti bilin, hin lendi undir honum.

Longu hóskvöldið fór at ljóða í býnum, at ófriður skuldi vera. Politiið var fyrireikað, og 15-20 mans

vóru á vakt bæði fríggja- og leygar-kvöldið.

Eingin bleiv ákærður í sambandi við ófriðin í Havn á hvítusunnu í 1978. Politiið hevði ikki nóg góð prógv til at byggja ákæru á.

Um ákæra verður reist hesaferð fæst at vita, tá politiið er liðugt við

kanningarnar. Politiið heitti sunnudagin í Útvarpinum á fólk, sum vita nakað at siga um tilburðirnar sunnunáttina, um at venda sær til politiið. Ákærin segði í rættinum sunnudagin, at longu tá høvdu fleiri fylgt áheitanini«

1979: Ikki droymt um fjórða plássið

Sosialurin skrivar 7. februar í 1979:

»Annika Hoydal gjørdist óvæntað nummar fyra í dansku Melodi Grand Prix kappingini leygar-kvöldið. Hon luttók saman við Jógvan Dahl og Jógvan Telling Joensen.

– Eg hevði ikki roknað við nøkrum sum helst – og avgjørt ikki at endað á einum fjóðraplássi, eg havi ikki skilt tað rættuligt enn, men tað er frálíkt, segði ein lukkug Annika við danskar blaðmenn, eftir at avgerð var fallin í Melodi Grand Prix.

Í danska blaðnum Aktuelt stendur: »Hun var konkurrencens

kvalitative overraskelse. Aldan på en 4. plads var et skulderklap til den sanglige kvalitet uden klæg popsubstans. En antydning af, at populærmusikkens skabere indimellem undervurderer sit publikum.«

– Í grundini er Aldan ein vanligur førsoykur sangur, sum eg og beiggja mín hava roynt at lagað til eitt størri arrangement, sigur Annika. Tað er ikki mítt snið tað at syngja poptónleik, og tí royndi eg ikki at framføra sangin annarleiðis enn ein vanligan føroyskan sang. Eg umboðaði land mítt, tað

var tann einasta orsøkin til, at eg var við, og mær hevur dámt tað væl, sigur Annika við Aktuelt, eftir sendingina leygar-kvöldið.

Frammanundan kappingina segði Annika: Eg framføri bara sangin, sum eg haldi, hann er skrivadur. Fyri meg er ikki talan um eina kapping. Verður sangurin ein manifestatión frá Føroyum so hevur hann eina missión. Víst havi eg skrivað undir upp á at fara til Jerusaleim, men tað er ikki endamálið.

– Eg droymi ikki um at gerast popsangarinna. Eg eri sjónleikari. Tað er frálíkt, um eg kann komb-

inera tað við at syngja føroyskar sangir. Eg hevði ikki farið at luttikið í slíkum, um eg ikki kundi koma við einum føroyskum sangi.

Saman við Anniku Hoydal luttóku tveir aðrir føroyingar: Jógvan Dahl og Jógvan Telling Joensen, sum hava spælt saman við Anniku á fleiri plátum.

Starvsfólk: Áki Bertholdsen

Áki Bertholdsen er gamal í garði í Miðlahúsinum, tí hann starvast her í 22 ár.

Hann hevur verið blaðmaður í næstan 40 ár. Tey fyrstu nógvu árin á 14. September, eitt styttri tíðarskeið á Oyggjatiðindum og síðani í 1996 hevur hann arbeitt á Sosialinum í Miðlahúsinum.

Arbeidsplássið hjá Áka hevur

øll árin verið í Suðuroy, og í tí sambandi hevur hann gjørt meira enn aðrir miðlar við at fortelja frá tí, ið fyriferst í Suðuroy.

Men á eini lítla blaðstjórn sum teirri á Sosialinum, slepst ikki undan, at blaðfólk noyðast at breiða seg um als kyns evni, og tí hevur hann eisini ferðast regluliga á blaðstjórnina í Havn at arbeiða.

